

je potihotapil h krčmi. No, deček pa ni šel v krčmo, — ostal je zunaj, naslonil se ključen na zid in poslušal. Ha, notri se je vrtelo, da se je prah vzdigoval, in marsikateri mladenič je oprt ob svojo mladenko, prav srčno zaukal „juhe“! Čulo se je potrkovanje s petami in šegave ženske glasove. Gosli so svirale skrivnostno: „Piti čemo, jesti čemo, hopsasa“! — bas pa je ponavljal z globokim in dostojanstvenim glasom: „Kakor Bog da, kakor Bog da“! Okna so se svetila, in zdelo se je, da poskakuje vsaka deska v krčmi, da vse peva in svira. Janko je poslušal. Oh, kaj bi on dal, ko bi imel one gosli, ko so igrale tako tiho, tako skrivnostno:

„Piti čemo, jesti čemo, hopsasa“!

Take deščice! Ha! Kje naj jih dobi, kje se sploh izdelujejo? Ko bi mu le dopustili to čudotvorno stvar vzeti v roke! Bog varuj! Dopuščeno mu je bilo le poslušati in poslušal je, dokler ni zagrmel čuvajev glas: Ali se ne zgubiš, ti pokora! To ga je vzdramilo in pomeril jo je naravnost proti koči. Za njem je pa odmeval glas gosel: „Piti čemo, jesti čemo, hopsasa“! in ravno tako mu je bučalo v ušesih nizki bas: „Ako Bog da, ako Bog da“!

To je bilo veselja, ako je zamogel čuti gosli, naj si je bilo to na žetvi ali svatbi. Zlezal je na zapeček in ni govoril po več dni; zrl je predse kakor mačica v temi. Naposled je pa ostružil deščico ter napel žimo nanje; toda te gosli niso igrale tako mило, tako ljubko, kot one v krčmi. Žima je brenkala tiho, prav tiho, liki muham ali komarjem. No, on je pa sviral kljub temu od zore do mraka, akoravno je bil zato tolikokrat tepen, da je izgledal kot zmečkano nezrelo jabolko. Taka je bila njegova narava.

Deček je postajal od dne do dne vedno bolj mršav, le trebuh je imel napet, lasje so se mu zgostili, oči njegove so postajale večje, vodene, s solzami zalite, a lica in prsa so mu upadla. Niti malo ni bil podoben drugim otročajem, najprej pa je bil podoben svojim goslam, ki so tako tiho brenkale. Malo je manjkalo, da pred žetvijo ni vsled gladu umrl, ker je jedel le surovo repo in vsled težnje po goslih.

(Konec prih.)

Novice.

— **Osebnosti.** Evidenčni geometer 2. razreda gospod Josip Verbič v Črnomlju je imenovan evidenčnim geometrom 1. razreda. — Župnik v Sfarom trgu pri Poljanah g. Peter Režek, jo dobil zlati zaslužni križec. — Finančni koncipist v Ljubljani gospod Rudolf Sajovic je imenovan finančnim komisarjem. — Poštna asistenta v Ljubljani gg. Josip Tomazin in Alojzij Wernig sta imenovana za poštna oficiala. — Koncipist pri deželni vladi v Ljubljani g. Hugon pl. Hofbauer je imenovan okrajnim komisarjem. — Davčni praktikant v Škofji Loki gosp. Alojzij Mazgon je premeščen na Vrhniko, davčni praktikant na Vrhniki gosp. Fran Boltar pa k okrajnemu glavarstvu v Ljubljano. — Evidenčni eleve gosp. Matej Čepernič je premeščen iz Mokronoga v Logatec,

evidenčni eleve gosp. Alfonz vitez Gspan pa iz Postojne v Logatec

— **Občinski svet ljubljanski** je v zadnji seji zopet izvolil svojim zastopnikom v deželnem šolskem svetu podžupana dr. Karola viteza Bleiweisa.

— **Dopolnilne volitve v »Zavarovalnice proti ne-zgodam«.** Naši kandidatje kakor zastopniki skupine gospodarjev so bili za I. kategorijo: Mankoč Ivan, trgovec z lesom v Trstu. Namestnik: Dolenc Eduard, poštar v Trstu, via Belvedere. Za II. kategorijo: Tönnies Gustav, tovarnar v Ljubljani. Namestnik: Samassa Albert, tovarnar v Ljubljani. Za VI. kategorijo: Stare Feliks, Radomlje na Kranjskem. Namestnik: Majdič Vinčo, posestnik mlina v Kranju.

— **Ljudska knjižnica in ljudska čitalnica v Ljubljani.** Magistratni policijski svetnik gosp. Podgoršek je predložil magistratu poročilo o ustanovitvi ljudske knjižnice in ljudske čitalnice. Ta predlog se izvrši, če se dobi primeren in ne predrag lokal.

— **Ljubljansko gasilno društvo** je imelo v nedeljo v prostorih „Mestnega doma“ izreden občni zbor, katerega se je udeležilo 57 članov. Ker se je načelnik društva gosp. Ludovik Štricelj odpovedal poveljništvu, predsedoval je občnemu zboru poveljnik prve čete gosp. Anton Dinter, ki je prečital dopis bivšega društvenega načelnika ter izrazil željo, da bi se v društvo povrnil zopet mir, in da bi zavladata zopet za obstoj društva nujno potrebna sloga mej člani. Na dnevnem redu bila je popolnitev odbora, ki se je izvršila povsem mirno in brez opozicije. Načelnikom bil je per acclamationem izvoljen poveljnik druge čete gosp. Vinko Zirnstein, ki je izjavil, da sprejme načelnikstvo, a le do prihodnjega rednega občnega zbora, ker mu njegova obrt ne pripušča, da bi društvu trajno posvetil v toliki meri svoje moči, kakor to neobhodno zahteva uspešen razvoj gasilnega društva. Nadalje so bili izvoljeni: Zapisnikarjem gosp. Dachs, zaupnim možem gosp. Gačnik, revizorjem pa gospod Bertl. Glede vežbalca gospod Daxa sklenil je občni zbor, da se istemu z ozirom na društvene finance plača primerno znižja; ako pa gosp. Dax s tem ne bi bil zadovoljen, naj se mu služba odpove. — Želeti je, da se to prekoristno društvo, ki je bilo v zadnjem času le preveč pristopno vnanjim vplivom, zopet konsolidira; uspešnega delovanja in razvoja pričakovati je le tedaj, ako se bodo vsi društveniki ogibali osebnosti in strankanstva ter v prvi vrsti imeli pred očmi človekoljubni namen gasilnega društva.

— **Zaključene ljudske šole.** V zadnjem času množe se v Ljubljani bolezenski slučaji za škrlatico in davico prav opasno, kajti od dne 12. novembra do zadnje sobote zbolelo je za škrlatico 24, za davico 18 oseb; umrlo je za škrlatico 7 oseb, za davico 2 osebi. Posamezni slučaji te bolezni pripete se sicer vsako leto, posebno ob času, ko se prične pouk; radi tega se tudi letos ni prlpisovalo posebne važnosti tem razmeram, in so se le v vsakem posameznem slučaju izvršile vse potrebne varstvene in razkuževalne odredbe. Tem večjo pozornost pa vzbujajo položaj sedaj, ker spada od gori omenjenih bolnikov 16 samo na zadnji teden. Opravičena je torej bojazen, da se utegne razviti epidemija. Šolska mladina do sedaj ni posebno prizadeta; vzlic temu odredil je c. kr. mestni šolski svet, da so se zaključile vse mestne ljudske šole in otroški vrtci in da ostanejo zaprti do 2. januarja 1901; tudi k običajnim božičnicam je pristop vnanjemu občinstvu zabranjen. Ta odredba umestna je že zaradi tega, da se razidejo učenci sedaj, ko bolezen še ni nevarno razširjena, in da se prepreči nadaljnje razširjevanje teh epidemičnih bolezni.

— **Važna odredba.** Deželna vlada je povodom necega konkretnega slučaja zaukazala, da bolniške blagajne ne smejo svojega denarja nalagati pri Šusteršičevi „Ljudski posojilnici“, ker ta ni dovolj varna, to se pravi, ker denar pri njej ni popolnoma varno naložen.

— **Novi domovinski zakon** je naslov knjižici, ki jo je spisal Rudolf Starovasnik v Litiji, in v kateri so pojasnjeni vsi predpisi, ki se nanašajo na domovinstvo.

— **Grobni spomenik Ivanu Knavsu**, prvemu predsedniku „Okrajne posojilnice“ v Krškem, namerava postaviti ta posojilnica, ki je v ta namen za sedaj odločila 100 kron. Ker pa ta svota za dostojen spomenik, kakoršnega je ranjki zaslužil, ne zadostuje, prosi ona s tem sorodnike in prijatelje pokojnega, da bi v ta namen kaj darovali in ji blagovolili poslati.

— **Plačevanje davkov.** Vsled razpisa c. kr. ministrstev za trgovine in finance z dne 2. novembra 1900. drž. zak. št. 191 vpeljalo se bode za vplačevanje davkov in javnih davščin v nakazilnem prometu poštne hranilnice od 1. januarja 1901 počenši nova vplačilna listina, popolnjena po vknjižnem listr, namenjenem za poštno-hranilni urad, po znižani prodajni ceni 7 vinarjev za komad.

— **Pasji kontumac** se je uvedel za mesto Ljubljano in za okrožje 4 km. Posestnike psov opozarjamo na inserat ljubljanskega magistrata.

— **Pasji davek v Ljubljani** se zviša prihodnje leto od 4 na 8 gld., kakor se govori v krogu obč. svetnikov.

— **Slovenska umetniška razstava v Zagrebu** se otvori v soboto. Štela bo 130 slik in kipov. V sosednih sobanah bodeta specialni razstavi češkega slikarja Muche in hrvatskega slikarja Črnčiča.

— **»Moja deca«.** Znani in velepriljubljeni slovenski pesnik Ivan N. Resman izda v kratkem svoje izbrane pesmi, katerim je dodal tudi mnogo neobjavljenih pesmi. Zbirka „Moja deca“ izide pri Dragotinu Hribarju v Celju za Božič.

— **Umrli.** Umrli je v Ljubljani mestni komisar gospod Josip Križaj po dolgotrajni mučni bolezni vsled otrpnenja srca v starosti 58 let — V Ljubljani je umrl obdespoštovani restavrater in vinotržec gosp. Fran Frlinc v starosti 68 let.

— V Trstu je umrl bivši trgovec gosp. Jakob Mankoč v starosti 89 let.

— **Potres.** Dne 17. t. m. okolu 1/2 3. ure popoldne so čutili v Črnomlju 4 do 5 sekund trajajoči potres, ki pa ni napravil nobene škode.

— **Nezgoda.** V deželno bolnico so pripeljali hlapca pri baronu Rechbachu Petra Lambergerja, ki se je prestrelil desno roko, ko se je neprevidno igral s puško.

— **Surovost.** V Šiški so trije fantje napadli necega trgovca s kamni in ga pretepli. To je že največji škandal, da se gode take stvari v vasi, ki živi samo od Ljubljane.

— **Aretovanje nevarnega tatu.** Orožniški četovodja gosp. Josip Tomažič na Raki, je dne 12. t. m. zasačil nevarnega tatu Jurija Petana iz Sromelj pri Brežicah. Tat, katerega so izročili sodišču v Krškem, je imel pri sebi nabit samokres, dve srebrni uri, zlato verižico in nekaj denarja. Za omogočenje aretiranja si je pridobil posebnih zaslug orožniški stražmojster v Krškem gosp. Pušnik.

— **Ustrelil se je v Gaberju** znani nemškutarski gostilničar Erjavec po dom. Jezernik. Vzrok samomoru ni znan.

— **Čuden otrok.** List „Bošnjak“ v Bosni poroča, da ima delavec Okič iz Otoka fantka treh let, kateremu so začele poganjati brke takoj po njegovem rojstvu. Danes ima že brke, katerih bi se ne sramoval nobeden mladenič. Fantek ustaja po noči, nalaga drva na ogenj in sedi pri ognju do zore. Potem pa gre spat. Deček je sicer docela normalen.

— **Szcepanik pri vojaki.** Poljak Szcepanik, čegar iznajdbe na polju elektrotehnike so bile v zadnjih letih najuspešnejše ter so se zanje ustanovile delniške družbe, ki štejejo milijone premoženja — služi sedaj kot navaden infanterist v 45. pešpolku v Przemyslu. Vpoštevaje izredno njegovo porabnost so ga dodelili vojaškemu teletonskemu oddelku. To je

pač edina ugodnost, ki se je mogla storiti infanteristu s svetovnoznanim imenom o izvrševanju stroge vojaške dolžnosti. Običajnih vežbalnih vaj se mora seveda udeleževati z drugimi novinci vred, sicer postopajo ž njim njegovi predpostavljeni zelo obzirno. O slobodnem času se „infanterist Szcepanik“ v duhu lahko bavi z novimi iznajdbami, ki provzročijo v industrijskem obratovanju cel preobrat.

— **Zavoljo dogodkov v Isoli.** C. kr. pomorska oblast je odposlala v Isolo v Istro svoj parnik „Audax“, s katerim se je tja podal luški kapitan Nikolić in nadzornik ribolova Lorini, ter podmorski ronilec. Ko so dospeli v Isolo, so vzeli seboj nekaj ribičev in tudi zdravnika. Šli so na mesto, kjer je bilo prejšnje dni zajeto toliko število morskih polžev (garuz), kateri so provzročili zastrupljenje mnogih oseb. Ronilec je šel večkrat pod vodo, ali v bližini ni našel nič posebnega, kar bi kazalo, da bi se mogli polži s čimur zastrupiti. Pozneje so vrgli mrežo in parnik jo je nekolikrat v daljavo in širokost povlekel na omenjenem mestu, ko so mrežo izvlekli so v nji dobili nekaj enakih polžev (garuz) in pa drugih morskih živalij. Nič ni kazalo nekaj nenavadnega. Kapitan c. kr. luške oblasti je vzel vse seboj, in se bode natančno preiskalo.

— **Milan se ženi.** Razkralj Milan se — kakor poroča „Novoe Vremje“ — zaljubil v milijone neke večkratne milijonarke Atzel. Ta dama, ki mora imeti pač poseben ukus, se je baje že obrnila do kraljice Natalije, da bi ji moža odstopila. Prej bi se morala Milan in Natalija seveda sodnijsko ločiti.

— **V spovednici umorjen.** Iz Ravene poročajo, da je 3. t. m. zjutraj v stolni cerkvi neka 35letna gospa Margoti v spovednici zabodla duhovnika Peppija. Žensko so zaprli. Morilka je povedala, da jo je dal duhovnik po krivem rubiti, dasi mu ni bila ničesar dolžna.

— **Kajenje baje škodi!** Nedavno sta v Altoni na Nemškem obhajala zakonska Paulsen dijamantno poroko. O slavnostni večerji se jubilarica, 78 letna gospa, ni dotaknila nobene druge jedi razven mleka in suhovja (cvibak). Potem pa je vzela dolgo pipo ter veselo pušila močen duhan. Žena puši že 30 let, izključno od mleka in suhorja pa živi že 18 let. Pa pravijo, da kajenje škodi!

— **Koliko ljudi je bilo — aretovanih v pariški razstavi?** Na to vprašanje podaje policijska prefektura v Parizu sledečo statistiko: Od 15. aprila do 31. oktobra je znašalo število aretirancev 13 904. Večina teh se je pregrešila proti javnemu redu, namreč 6420; potem prihajajo tatovi v številu 5123; 1192 je bilo aretovanih radi proti zakonitega napada na tuje osebe in 362 radi deliktov proti npravnosti. Z ozirom na državljansko pravo aretovancev je mej njimi le 1189 tujcev. Tem načelujeta Belgija in Nemčija v številu 360 in 257, dočim se Avstro-Ogerska in Amerika morata zadovoljiti le z 44.

— **Pesnik »Sharleyeve tete«**, Charles Hoyt, je pred nekaterimi dnevi umrl v blaznici. Dasi je šele pred kratkimi leti slovel s svojimi ameriškimi veseloigrami in burkami, je umrl docela pozabljen. Zapustil je svoje veliko premoženje, katero so mu prinesle drame, svojim prijateljem in dvema igralskima društvoma v Zjed. državah „Charleyeva teta“ se je igrala na vseh večjih odrih z največjim uspehom.

— **Izseljevanje v Ameriko narašča.** Iz računa, kojega so napravili uslužbenci „Barge Office“ v Novem Jorku, je razvidno, da se je izkrcalo tamošnji luki povprečno vsak dan po 1000 izseljencev. Število vseh izseljencev, t. j. ki se izkrcajo tekom jednega leta t. j. od 30. junija 1900 do istega dne prihodnjega leta gotovo preseže 450.000. To bode največji enoletni kontingent, ki se je izselil od leta 1892. v Ameriko.